

Forretningerne ved Rigsretten udføre af de samme Embedsmand, som bestyre Secretariatet ved Høiesteret, hvorved undgaaes dertil at udnævne særlige Personer. Da Rigsretten antages kun at ville komme til at træde sammen i sjældne Tilfælde, findes det rettest, at Forhandlingerne føres i en særskilt Protokol for hver Sag, der indrettes paa den i Paragraphen bestemte Maade. Skjøndt nemlig Rettergangsmaaden ved Rigsretten er mundtlig, maa der dog nødvendigvis holdes en Protokol over Rettens Forhandlinger, navnlig henad de Møder angaaer, hvori det Fornødne skal foregaae med Hensyn til Bevisernes Tilveiebringelse; og dem, hvori Tiltalte og Vidner kunne blive at afhøre paa samme Maade, som er foreskrevet ved Reglementet for Rigsretten i Norge. Foruden denne Forhandlingsprotokol vil der være at indrette en særegen Stævningsprotokol til Indførelse af Medlemmernes Vota i Sagen, hvilken nærmere omtales i Udkastets § 22.

Til §§ 8—10. De i disse Paragrapher indeholdte Bestemmelser trænge formeentlig ikke til nogen nærmere Forklaring.

Til §§ 11—12. Det er naturligt, at Folkethinget, der udøver Anklagemagten mod Ministrene, ogsaa udnævner den offentlige Anklager, der skal udføre Sagen, og det er ikke fundet nødvendigt at indskrænke Thinget i Valget af denne Mand enten til Advokaterne ved Høiesteret eller overhovedet til de beskiftede Sagførere, naar Thinget maatte ansee en anden Mand som skikket til dette Hverv. Skal Sag ved Rigsretten anlægges mod Andre end Ministrene, udgaaer Anklagen ikke fra Folkethinget, uagtet detses Samtykke skal have til Sagens Anlæg for Rigsretten, men fra Regleringen gennem Justitsministeriet, og det maa da være dette Ministerium, som udnævner den offentlige Anklager. Det er iøvrigt fundet hensigtsmæssigt at fastsætte, ligesom i Norge, at Folkethinget enten kan meddele Actor en fuldstændig skriftlig Instruction angaaende de Poster, for hvilke han skal tiltale den Anklagede, eller tilforordne ham et Udvalg, med hvilket han skal overlægge det til Sagens Udførelse videre Fornødne. Det sidste vil ordentligvis være det Hensigtsmæssigste, da det, naar Factum ikke er et ganske enkelt og simpelt,

vistnok ofte vil være nødvendigt for Anklageren at indhente nærmere Ordre og Oplysninger, som det vilde være forbundet med Bidløstighed og Tidsspilde at skulle søge hos det samlede Thing, hvorimod Sagen langt lettere lader sig ordne igennem et af Thinget dertil udnævnt Udvalg. At der bør tilstaaes Tiltalte den største Frihed i Valget af den Mand, han vil benytte til sit Forsvar, behøver ingen Retfærdiggjørelse; hvorimod der, hvis han ikke selv vil antage en saadan Mand, eller saafremt han ikke skulde være personlig tilstede, naar Sagen skal anlægges, bør beskiftes ham en Forsvarer af det Offentlige, hvortil da, til hans desto større Betyggelse, ikke bør vælges nogen anden end en Høiesteretsadvocat.

Til § 13. Denne Paragraph indeholder Reglerne om, hvorledes Tiltalte bliver at indstævne. Det er egentlig kun det Barsel, hvormed han skal indstævnes, der kan fremkalde nogen Tvivl. Skjøndt der i andre Forbrydelses-sager kun gives Aftensvarsel, er det dog efter Rigsrets-sagernes Bigtighed fundet passende her at tilstaae et længere Barsel. Man har troet at kunne lægge Bestemmelsen i Danske Lovs 1—4—28 om det Barsel, der ved Stævning til Høiesteret bør gives, til Grund, saaledes at Stævningen skal forkyndes for Tiltalte, hvis han opholder sig i Sjælland, med 8 Dages, hvis han har Ophold i Fyen eller paa nogen af de øvrige Der, med 14 Dages, og hvis han opholder sig i Jylland med 3 Ugers Barsel. Vistnok regnes dette Barsel, hvad Høiesteret angaaer, ordentligvis til den Tid, da Høiesteretsaaret begynder, men i alle criminelle Sager lyder Stævningen kun paa den Dag, da Sagen oppraabes til Foretagelse. For det Tilfælde, at Tiltalte skulde være udenfor Kongeriget, eller hans Opholdssted ikke vides, har man ikke fulgt Bestemmelserne i Lovens 1—4—10 og 12, der desuden i flere Henseender give Anledning til Tvivl, hvorimod det er fundet rigtigst da at fastsætte en Barselstid af 3 Maaned, at forkynde paa den i Paragraphen foreslaaede Maade, dog saaledes, at, hvis Tiltalte inden denne Tids Udløb kommer tilstede i Kongeriget, kan der, for at fremskynde Sagen, udtages ny Stævning imod ham med det sædvanlige Barsel og